

РЕШЕНИЕ

№ 214

гр. Благоевград, 30.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, III ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Татяна Д. Богоева Маркова

при участието на секретаря Миглена Ант. Каралийска
като разгледа докладваното от Татяна Д. Богоева Маркова Гражданско дело № 20211210102344 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано въз основа на искова молба, подадена от „К.“ ЕООД, ЕИК , със седалище и адрес на управление: гр. П., ул. „А. Л.“ № , представлявано от управителя В. И. Ш., чрез адв. М.З., САК, е адрес: гр. С., ул. „Г. И.“ № срещу „А. т.“ ЕООД, ЕИК , със седалище и адрес на управление: гр. Б., ул. "Д. Г." № , ет. , ап. офис , 2-1, представлявано от управителя П. М. Р.

С исковата молба се иска да бъде осъдено ответното дружество да заплати на ищцовото дружество сумата в размер на 840, 00 евро, ведно със законната лихва от предявяване на иска до окончателното изплащане на сумата.

Претендират се сторените по делото разноски.

Твърди се в исковата молба, че на 04.06.2021 г. с ответното дружество са сключили договор - заявка № 2975-18617 за транспорт на товар, подробно индивидуализиран в чл. 4 от договора. Съгласно условията на чл. 9 от договора, ответникът следвало да заплати сумата в размер на 1 500 евро.

Поддържа се от ищцовото дружество, че е изпълнило точно и в срок доставката, ЧМР е подписано от получателя без забележки, поради което следва уговореното възнаграждение да бъде изплатено в цялост. Поддържа се, че всички документи, от които зависи плащането на навлото са изпратени на „А. т.“ ЕООД своевременно, Фактура е издадена на 10.06.2021 г.

Твърди се, че до настоящия момент дружеството ответник е направило частично плащане на 04.06.2021 г. в размер на 3 520.50 лева, а остатъка в размер на исковата претенция не е платено, независимо от изпълнението и отправните многократно покани до дружеството ответник, в т.ч. и покана от 19.07.2021 г. чрез услугата Телепоща връчена на ответника при отказ.

Поддържа се, че отказът на ответното дружество да заплати в цялост услугата, реализирана от „К.“ ЕООД, извършвайки частично плащане, представлява извънсъдебно признание на дълга.

С разпореждане № 976/07.10.2021 г. съдията докладчик след като е извършил проверка за редовност на исковата молба /чл.129 от ГПК/ и допустимостта на предявените с нея искове, в съответствие с чл.130 от ГПК, на основание чл.131 от ГПК е постановил препис от исковата молба и доказателствата към нея да се изпратят на ответника, с указание, че в

едномесечен срок могат да подаде писмен отговор, отговарящ на изискванията на чл.131, ал.2 от ГПК.

Изпратеното съобщение до ответника е връчено на 15.10.2021 г. Видно от материалите по делото в указания на ответника едномесечен срок от получаване на съобщението на 16.11.2021г. /запазено клеймо от 15.11.2021г./ е депозиран писмен отговор по заявената искова молба. Със същия се оспорва предявения иск, като се иска отхвърлянето му, поради плащане. Сторено е и възражение за прекомерност на иска по размер.

С отговора ответната страна не оспорва, че страните са в договорни отношения по заявка от 04.06.2021 година, че съгласно условията на заявката товарът представлява трактори 24 000 кг, че уговореното навло за пълния обем на товара е 1500 евро, че срока на доставката е до 10.06.2021 година - 11.06.2021 година и че ответника е заплатил на ищеца навло за превоза в размер на 1877,59 лева.

Сочи, че от Заявка за транспорт от 04.06.2021 г., подписана от представители на страните по настоящото производство, се установява, че между ответника, като товародател и ищеца, като превозвач, е сключен договор за превоз на товари, а именно - трактори, с тегло 24 т., по дестинацията Италия - Аскона - Грция - Атина, с уговорено възнаграждение в размер на 1500 евро, с товарен автомобил с рег. № . Изяснява се, че страните по договора за превоз са постигнали съгласие товарът, предмет на превоза, да бъде натоварен от пункт в Италия. Следователно, между страните е възникнало действително правоотношение по договор за международен автомобилен превоз на товари, с изложената конкретика.

Твърди се, че предаването на стоките, предмет на договора за превоз на товари, не представлява част от фактическия състав на тази правна сделка, а е в изпълнение на породено договорно задължение. От Заявка за транспорт от 04.06.2021 г., подписано от надлежни представители на страните в настоящото съдебно производство, се установява, че те са постигнали съгласие по съществените уговорки на този двустранен договор, при който за всяка една от тях са възникнали субективни права и корелативни на тях правни задължения: за превозвача - 1. да извърши превоза в уговорения срок, като товарът следва да бъде превозен съхранен в количествено и качествено отношение; 2. да изпълнява нарежданията на товародателя до предаване на товара; 3. да пази товара от приемането му до предаването; 4. задължение да уведоми получателя за пристигането на товара и 5. да му предаде товара (при липса на изрична уговорка в този смисъл се прилага диспозитивната разпоредба, уредена в чл. 57 ЗАВП). За товародателя - задължение да предаде товара в състояние, годно да издържи превоза и да заплати уговореното възнаграждение (навло).

Поддържа се от ответника, че от представените две ЧМР се обективира удостоверително изявление, че товарът не е натоварен по инструкциите на спедитора в пълен обем. Т.е., превозът на процесните трактори не е извършен точно в количествено отношение. От предметното съдържание на тези частни свидетелстващи документи се установява, че превозвачът е извършил тези удостоверителни изявления, тъй като в графа 23 той е поставил подпис и печат върху товарителниците. Стоката изначално не е била натоварена на превозното средство, а причината за това не е в спедитора.

Твърди се, че ищецът не е превозил всички стоки, описани в процесния договор за превоз на товари - по пункт 4 по количество и линейни метри и това неизпълнение на неговото договорно задължение е обусловено от виновното му поведение.

Така, за да възникне насрещното задължение за заплащане на уговореното превозно възнаграждение (навло), превозвачът трябва обективно да е изпълнил своето договорно задължение - да е извършил превоза на товара в качествено и количествено отношение. Именно в тази корелативна връзка между насрещните субективни права и правни задължения по това облигационно (относително) правоотношение се изразява правното основание на този двустранен договор по смисъла на чл. 26, ал. 2, предл. 4 ЗЗД (непосредствената цел при съвпадането на насрещните волеизявления на страните за постигане на признат от закона интерес).

Превозвачът е длъжен да изпълнява по време на превоза всички нареждания на изпращача

(товародателя), вкл. и тези за натоварването - това нормативното правило изрично е уредено в диспозицията на чл. 368, ал. 2 ТЗ. Отговорност за товародателя би била налице, само ако не е дал необходимото съдействие, без което длъжникът не би могъл да изпълни задължението си (арг. чл. 95 ЗЗД), като по силата на чл. 96, ал. 2 ЗЗД той следва да понесе всички необходими разноси, сторени от длъжника във връзка с изпълнението на своето договорно задължение.

Поддържа се, че ако превозвачът не е превозил част от товара, съгласно заявката за транспорт, това е основание за неплащане на уговореното възнаграждение по договора за превоз, още повече, че всички стоки изхождат от един товарен пункт и място. Тъй като в процесния договор за превоз навлото за пълния товар е общо - натоварването на всеки трактор не е разграничено с конкретно навло, със заплащане на сумата от 1877,59 лв. товародателят по процесния договор за превоз на товари се твърди, че е осъществил изцяло насрещната парична престация - за заплащане на навлото, дължимо за извършената част от уговорения превоз. В тази връзка в отговора се прави възражение за погасяване на вземането на ищеца, поради плащане. Плащането е съобразено с икономическата целесъобразност и е съразмерно с количеството на извършената услуга.

Прави се и възражение за прекомерност на иска по размер, доколкото ищецът с претенцията си за 840 евро, за превозна услуга за 2 бр. трактори с общо тегло 7300 кг., претендира необосновано завишено възнаграждение.

Твърди, че искът е неоснователно заявен, тъй като превозвачът - ищец не е изпълнил задълженията си по т. 4 от Договора. Изпълнението на товара е неточно, тъй като превозвачът се е отклонил от дължимото по договора и не е натоварил цялата договорена стока. Неизпълнението се дължи на причина, за която превозвачът отговаря - водачът е напуснал товарния пункт преди да бъде поставен пълния товар в товарното помещение и без да получи инструкции от товародателя. Следователно, превозвачът трябва да понесе последиците от неизпълнението. Алтернативно, ако по делото се установи, че неизпълнението се дължи на поведение на трето лице, поддържа, че последиците от неизпълнението следва да се понесат от страните съобразно принципа на икономическата целесъобразност, т.е. заплаща се онази част от договора, която е изпълнена.

Твърди, че в случая, вместо три трактора, превозвачът е превозил само два, поради което и навлото, което спедиторът - възложител му дължи, се редуцира съразмерно на извършения превоз на част от договорения товар. Видно от представените ЧМР - 2 бр. , товарът е с тегло 3300 кг. И с тегло 4000 кг. Или общо товарът е с тегло 7300кг., вместо 24 000 кг. Натоварени са 2 бр. трактори, лин. м. 7,60 м., а останалата стока до бруто тегло на товара - до 24 000 кг. или 16700кг., не е натоварена и превозена.

Поддържа се в отговора, че за извършената действителна услуга, ищецът е получил и полагащото съразмерно плащане. За извънсъдебно уреждане на отношенията между страните, ответното дружество е изготвило коригирана заявка от 17.06.2021г., в която е отразило параметрите на получения товар, както и е коригирал навлото, според тонажа и л.м. Тази заявка не е подписана от ищцовото дружество. Вместо това, последното е изпратило покана за доброволно плащане на пълното навло и фактура, която не е приета от ответника, поради неточното изпълнение на превоза. На 30.06.21г., ответникът е заплатил сумата от 1877,59лв., представляващи навлото, съответно на предоставената услуга- превоз.

С Определение № 752/12.12.2021г. по делото е насрочено открито съдебно заседание, като съдът се е произнесъл по доказателствените искания на страните, като ги е напътил към процедура по медиация или друг способ за доброволно решаване на спора.

В съдебно заседание ищцовото дружество, редовно призовано, се явява законният представител В. Ш. заедно с редовно упълномощен процесуален представител-адвокат З.. Поддържа исковата молба, като оспорва писмения отговор, ангажира писмени и гласни доказателства. По същество изразява становище за основателност и доказаност на иска, подробни съображения излага в писмена защита. Претендират се сторените по делото разноси.

Ответното дружество, редовно призовано, явява се лично управителят П. Р. заедно с редовно упълномощен процесуален представител-адвокат О.. Оспорва се предявения иск, поддържа подадения писмен отговор. Ангажира писмени и гласни доказателства. По същество изразява становище за неоснователност и недоказаност на предявения иск. Иск се отхвърлянето му, като се претендират сторените по делото разноски с приложен списък по чл. 80 от ГПК. Подробни съображения излага в писмени бележки.

По делото са събрани писмени и гласни доказателства.

След съвкупен анализ на събраните по делото доказателства, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Няма спор между страните, обявено е за ненуждаещо се от доказване и се установява от представените по делото писмени доказателства, че е налице между страните по делото валидно договорно правоотношение, възникнало по силата на Договор-заявка № 2975-18617/04.06.21г., подписан от представители на двете дружества, по силата на който ответното дружество е възложило извършването на международен превоз на товар с един брой товарен автомобил, вид - прицеп 13, 60, рег. № , за комплектен товар, височина 2,90 м. В чл. 4 от договора са посочени час и датата на натоварване - 08.06.21г. след 08,00 часа. В чл. 3 от договора е посочен адресът на натоварване-Анкона, Италия, а в чл. 6 - адрес на разтоварване на стоката-Атина, Гърция. В чл. 4 е посочен вид товар /опаковка и тонаж/ - безопасен, 13.60лин.метра, бруто 24 000кг. В чл. 9 от договора е договорено заплащане на навло в размер на 1500, 00 евро плюс 20 % ДДС, плащането му – след тридесет дни след получаването на оригинални документи без забележки ЧМР, товарителници и фактура за превоза.

Съгласно чл. 11.3. от договора, превозвачът е длъжен да уведоми съответния спедитор преди да напусне товарен/разтоварен адрес, за вида , броя и тонажа на натоварените/разтоварените стоки.

Във връзка с извършения превоз са съставени два броя CMR товарителници съответно № 160354/001 и № 160353/001.

Видно от товарителниците на 07.06.2021г., в Анкона са натоварени 1 бр. стока с бруто тегло 3300 кг. По едната товарителница и 1 бр. стока с бруто тегло 4000 кг. по другата товарителница. Не се спори, че стоката е доставена на 09.06.2021г., като товарителниците носят подписи и печати на изпращача на стоката, на превозвача и на получателя на стоката.

Установява се от Фактура № 133/10.06.2021г., че същата е издадена във връзка с транспортна услуга с дестинация Гърция-Италия по заявка № 2975-18617/04.06.2021, възлизаща на сумата от 3520, 50 лева с ДДС. Във фактурата като „доставчик” на услугата е посочено ищцовото дружество – „Козини” ЕООД, а като „получател” – ответникът „Астарта Транс” ЕООД. За дата на данъчното събитие е посочена датата 10.06.2021г. Фактурата носи подпис и печат единствено на ищцовото дружество.

Няма спор между страните и е обявено за ненуждаещо се от доказване, че ответникът е заплатил във връзка с превоза навло в размер на 1877, 59 лв.

Ищцовото дружество е изпратило покана за доброволно изпълнение, нотариална заверка на подписа на 28.06.2021г., като липсват данни за връчването ѝ на ответника.

Видно от договор-заявка за транспорт № 3219-188778/17.06.2021г. след извършване на превоза ответното дружество и изготвило друг договор за превоз на 17.06.21г., който касае транспорт на групажен товар, като в договора е вписало товар - 7,60 лин.м., 7300кг. Бруто тегло и навло - на 800 евро. Договорът не носи подпис на представител на ищцовото дружество.

На 19.07.21г., ищецът е изпратил покана до ответника чрез Телепоща за заплащане пълния размер на договореното навло, като в същата е посочено, че изпращането на друг договор, с дата на издаване след датата на доставката е недопустимо и не могат да се променят клаузи на договор едностранно, след като договорът е изпълнен. Видно от известие за доставяне получателят е отказал да получи поканата.

По делото са събрани и гласни доказателства чрез разпита на свидетелите Граматиков и качулска.

Свидетелят Ж. Г., който живее на съпругески начала с управителя на ищцовото дружество, сочи в показанията си, че работи в дружество „К.“ ЕООД трета година, като шофьор. Твърди, че дружеството взело в петък заявка за транспорт на товар от Италия за Гърция от „А. Т.“ ЕООД, отишъл на товарния адрес, като в понеделник сутринта се явил на адреса за товарене, представил се и чакал в камиона. Соци, че сами го извикали, натоварили го, като в заявката нищо не пишело, но натоварили два трактора. Свидетелят заявява, че в заявката пишело 13,60 метра дълъг камион и 2,90 висок и отишъл с камион дълъг 13,6 метра и 2.90 метра висок. Качили два трактора, сложили единия отпред, изчакал, докато намерят втория, защото се проверява по шаси, параметри. След това натоварили втория, казали му да си укрепи товара, укрепил товара, дали му документите и го освободили. Свидетелят заявява, че на място му казали, че това е товара и да тръгва. Човекът, който бил на портала го праща вътре, там има човек, който търси тракторите, които трябва да му натоварят по шаси, по рама. Той има лист и за всеки един камион му е зададено какво трябва да натовари. Твърди, че когато натоварил му се обадила Качулска и го попитала какво става, казал й, че е натоварил и тя казала „Браво, браво, браво другите чакат от петък, теб те натовариха“. Заявява, че Качулска работи във фирмата, от коя е взета заявката. Казал й, че е натоварил трактори, след като тя го попитала какво е натоварил, не помни дали й казал колко трактора е натоварил, но никъде не пишело колко трябва да е товара. Тя казала, че всичко е наред и му пожелала приятен път. Заявява, че когато разтоварил пак й писал, не е имало възражения нито на за товаренето, нито за разтоварването.

Свидетелят сочи, че се е представил на мястото на товарене, че е там, не е казал да го товарят, стоял отвън и чакал. Заявява, че ремаркетото е 24 тона, това е товарителността на автомобила, с който извършва превоз. Камионът бил товарен, 10 метра, като останали около 3 метра или 3,5 метра разстояние в камиона. Не е казвал на К., че са останали 3 метра в камиона. Заявява още, че това, което трябвало да натовари било комплектен товар, цяло ремарке за един товароподател, без да се товари друга стока. Натоварил 7 тона. С две ЧМР тръгнал, едното ЧМР е 4 тона, другото ЧМР е 3 тона и няколко. Един трактор едно ЧМР и ги представил. Соци, че комплектен товар е като го товари от един човек, целият товар натоварен от един товародател. Никога не е пълно ремаркетото докрай.

Свидетелката С. К., която работи в „С. п.“ ЕООД сочи в показанията си, че не работи в „А. Т.“ ЕООД, а във фирма, която е свързана с „Т.“, „Т.“, „А. Т.“ и е назначена в „С. 5“. Имали са отношения през 2021 година с фирма „К.“ ЕООД чрез фирма „А. Т.“ ЕООД, тъй като фирмата, в която работи свидетелката работи за „А.Т.“ ЕООД, като тя е лицето, което контактувало по заявката с ищцовото дружество. Заявява, че „К.“ ЕООД с превозвач Ж. Г. имало заявка за товарене за дата 08.06.2021 година, вторник, той обаче отишъл на товарния адрес в понеделник на 07.06.2021 година. Сутринта го проверила, той бил там, на товарния адрес, казала му, ако натовари на 07.06.2021 година да й се обади и да я информира, той обаче не го направил и след това следобяда по някое време го проверила и той й казал, че е на 200 и няколко километра от мястото, където са го натоварили, тръгнал си е, като си е тръгнал с 7,5 метра натоварена стока, а не както по заявка 13,60 метра. Соци, че по заявка 13,60 метра, представляват линейните метри на товара, не на прицепа, комплектен товар 13.60 метра и на самата заявка си пишело 13.60 метра до 24 тона. В следствие обаче, след като той разтоварил на 09.06.2021 година след това на 11.06.2021 година клиента ги информирал, че в Гърция не намират част от стоката т.е. един трактор липсвал и не е бил натоварен от Италия. Когато е разтоварил Ж. Г. не е имало възражение, че не е разтоварил цялата стока, но в следствие, след два дни, се установява, че този трактор не е доставен в Гърция. Твърди, че клиента им удържал 700 евро, за да може те да си намерят транспорт за този третия трактор, за да го транспортират от Италия за Гърция и съответно им намалил навлото със 700 евро. Съответно и те към превозвача намаляват тази сума, тъй като това се води групов товар, а не комплектен. Твърди, че превозвача не я е информирал, че шест метра от ремаркетото са свободни. След като клиентът е казал, че ще им удържи тези 700 евро

съответно предала информацията на превозвача „К.“ ЕООД и им изпратила нова заявка. Уведомила „К.“ ЕООД, че има проблем по доставката. Това било, когато разбрах от клиента, че има проблем и това било на 11.06.2021 година. След уведомлението изготвила заявката, в която променила товара от комплектен на групажен 7,6 метра, 7,3 тона, това което действително беше доставено. Тази заявка била изпратена до „К.“ ЕООД, те не я приели, не я подписали, тъй като не били съгласни. Сочи, че ищцовото дружество изпратило фактура за първоначалната заявка, която била 1500 евро, без ДДС към тях и не искали да приемат да фактурират 700 евро по-малко. Превоза в частта на изпълнението за 7,3 тона бил платен. Заявява, че попитала Г. какво е натоварил, той казал два трактора, но не е упоменал какви са размерите, като не я е информирал като цяло, че почти половината ремарке е празно. Сочи още, че не е направила забележка, че е отишъл по-рано, даже била казала и на клиента, че той ще отиде в понеделник, казала, че камиона е там, но уговорката била той като приключи, ако натовари в понеделник, след като заявката не е за понеделник, ако натовари в понеделник да я уведоми. Сам няма как да се натовари, трябва да го извикат по номер на камиона. Не е споменато колко бройки трактори трябва да натовари, но е споменато, че заявката е за 13.60 метра комплектен товар. Твърди, че комплектен товар е ремаркетът да бъде пълно. Групажен товар може да бъде едно пале, един трактор, два метра, пет метра, но 13.60 метра е комплектен товар, като 13.60 метра е дължината на прицепа. Твърди, че преди да направи корекция по заявката били уведомени „К.“ ЕООД за непълнотата на товара по телефона и по вайбъра. По телефона разговаряла с Ж. и след това с една жена управителя на ищцовото дружество.

Между двамата свидетели е проведена и очна ставка, като в нея всеки от тях поддържа казаното и твърди, че е казал истината.

На базата на така установената фактическа обстановка съдът намира следното от правна страна:

Предявеният иск е с правно основание чл. 367 и сл. от ТЗ, във връзка с чл. 288 от ТЗ, във връзка с 79, ал. 1 от ЗЗД, във връзка с Конвенция за договор за международен автомобилен превоз на стоки. Същият е допустим, тъй като е налице правен интерес от предявяване на иска.

С договора за превоз, превозвачът се задължава срещу възнаграждение да превози до определено място лице, багаж или товар /чл. 367 ТЗ/.

Страните в производството не спорят, а и от представения по делото договор-заявка № 2975-18617/04.05.2021г. се установи, че между "К." ЕООД и ответника е сключен договор за международен автомобилен превоз на стоки по смисъла на чл. 1 от Конвенция за договора за международен автомобилен превоз на стоки (CMR), доколкото мястото на приемане на стоката за превоз и мястото на доставянето ѝ се намират в две различни държави-Италия и Гърция. Съгласно чл. 9, т. 1 от Конвенцията товарителницата удостоверява до доказване на противното условията на договора и получаването на стоката от превозвача, а съгласно чл. 4 договорът за превоз се установява със самата товарителница, но нейната липса не засяга самото превозно правоотношение. Следователно с подаването на заявка за международен превоз от страна на ответника и нейното приемане от страна на ищеца е сключен договор за международен автомобилен превоз на стоки.

Съгласно Конвенцията, удостоверяването на договорите за международни автомобилни превози на стоки се извършва с международна товарителница CMR - чл. 4. Това е международният документ, който определя отговорностите и задълженията на страните по договора. Тя служи за доказателство за точно и срочно доставена пратка в крайния приемателен пункт. CMR товарителницата се адресира до превозвача и може да се определи като тристранен договор, страни по който са изпращачът, превозвачът и получателят на стоката.

С подписване на товарителниците от посочените страни по тях, превозният договор се счита сключен, като превозвачът става отговорен за цялостната или частична липса или повреда на товара от момента на натоварването и приемането му за превоз до момента на

доставянето му, както и за забавата при доставянето му на легитимирания получател по товарителницата. При доставка получателят трябва също да подпише и подпечата документа с вписване на мястото и датата на доставката. С това превозната операция приключва, като превозвачът предава екземпляр 2 от оригиналната товарителница на получателя, а задържа за себе си екземпляр 3 от нея. С този екземпляр от оригиналната подписана и подпечатана от получателя без забележки CMR товарителница превозвачът удостоверява пред изпращача, че е изпълнил точно и в срок превозния договор, както и че има право да получи договореното в товарителницата навло. В противен случай той отговаря пред него за липса на товара, евентуално за забава при предаването му или за частични липси или повреди, ако има такива забележки на получателя на товара.

В случая няма спор относно сключването на договора за превоз между страните както и за естеството на превозваната стока - трактори. Не се спори, че натоварената стока е била доставена на получателя съгласно договореното място преди крайния срок, без възражения. Не се спори, че не е налице загуба на стока, повреждане и забава по време на превоза, поради което превозвачът не носи типичната уговорена в чл. 17 от Конвенцията отговорност и нему се дължи договореното възнаграждение.

Поради изложеното, настоящия съдебен състав намира, че в своята съвкупност заявката за превоз, товарителниците, свидетелските показания установяват изпълнението на договора от превозвача. Не се твърди загуба на стока, липса, повреждане или забава при извършване на превоза.

Съгласно заявката превозът е следвало да бъде извършен чрез 1 бр. автомобил, комплектен товар. Под комплектен товар се разбира уговорка за товарен автомобил, предназначен за натоварване само със стоката на изпращача.

Видно от приетия по делото договор-заявка за извършване на международен транспорт от 04.06.2021 г. са уговорени следните параметри на товара: 13, 60 лин. м. /колкото е посочено в същата заявка и за дължина на прицепа на автомобила/, бруто - 24 000 кг. Според съда, така страните по договора са постигнали съгласие относно максималния обем и тежест на превозвания товар, при натоварване на стока само на изпращача, като товародателят преценява каква част от максимално уговореното да натовари за извършване на превоза. Неоснователно според съда ответникът възражава, че по този начин била посочена самата стока като линейни метри и тежест и че това е описанието на три трактора. Посоченото не се установява от нито едно от доказателствата по делото. Показанията на свидетелката К, че комплектен товар е ремаркетът да бъде пълно и че 13, 60 лин. метра е трябвало да се превози, не следва да бъдат кредитирани. В случая товародателят не предвижда конкретно тегло и дължина на предадения товар, а само максималният му размер, определен чрез лин.м. и тегло. По делото е установено, че превозвачът е приел и доставил всички стоки, които товародателят му е предал. В заявката – договор товарът е посочен общо, без да се конкретизира товар като вид-например три трактора.

Ето защо, за да е налице надлежно изпълнение на поетите договорни задължения, следва да се установи, че превозвачът е бил в готовност да превози максимално уговорения товар, а товародателят е бил в готовност да натовари определено количество товар в рамките на максимално уговорения обем и тегло.

"К." ЕООД – превозвач, е извършил уговорения превоз на стоки, като е доставил стоката, съгласно представените товарителници. Стоките са приети без възражения за липси и повреди.

Спори се между страните в производството дали е налице точно изпълнение от страна на превозвача в количествено и времево отношение и в тази връзка дали се дължи пълното възнаграждение по договора за превоз. Налице е спор дали ищецът -превозвач отговаря за неизпълнението да превози цялото възложено му количество стока, което неизпълнение не е типичното по смисъла на чл. 17 от Конвенцията /чл. 373 от ТЗ/, съответно дали е основателно възражението на изпращача - ответник или ненаатоварването на цялото количество стока не се дължи на виновно поведение на превозвача, а на грешка на

товародателя.

По делото не е заявено възражение от ответника, че превозвачът не е разполагал с камион дълг 13, 60 лин.м., в който да се натоварят всички стоки от превозвания товар, поради което това този въпрос не е спорен между страните.

От ангажираните по делото доказателства не се установи наличието на стока, която товародателят е бил в готовност да натовари, но поради виновното поведение на превозвача, не е сторил това. Неоснователно съдът намира възражението на ответника, че причина за ненатоварване на цялата стока е, че превозвачът се е явил по-рано на мястото на товарене и си е тръгнал по-рано, поради което не била натоварена цялата стока. На първо място се посочи, че самият ответник не е описал в достатъчна степен в заявката си товара, който следва да се превози, а на следващо място превозвачът сам не определя какво да бъде натоварено. Установи се от показанията на свидетеля Г., които съдът прецени внимателно, с оглед възможната им заинтересованост, като ги намери за достоверни, че се е представил на мястото на натоварване и е извикан именно от товародателя, който е натоварил стоката след преглед на документите и го е освободил. Несъстоятелно е твърдението на ответника, че превозвачът е следвало да чака до 08.06.2021г. Самата свидетелка К. сочи, че не е направила забележка на шофьора, че е по-рано на място, че е предупредила клиента, че превозвача ще отиде в понеделник, както и че той сам няма как да натовари, а го извикват по номер на камион. С оглед изложеното съдът намира, че липсва вина на превозвача за ненатоварена стока, поради това, че се е явил по-рано на мястото на товарене. По-скоро са налице обстоятелства на чл. 83 от ЗЗД, тъй като кредиторът би могъл да избегне вредите при полагане на грижата на добрия търговец и уговаряне точни в количествено отношение параметри на превозния договор.

Ето защо и доколкото стоката, която е превозена е в рамките на постигната уговорка – до 24 000 кг. и в рамките на крайния срок на доставка, не е налице неточно изпълнение от страна на превозвача в количествено и времево отношение.

Ищцовото дружество е изпълнило задължението си да достави товарите до крайната им цел. Това обстоятелство е удостоверено от съдържанието на 2 броя CMR товарителници, в които е отразено, че стоките са доставени и получаването е удостоверено с подписа и печата на получателя. Според съда, фактът, на получаването на товара, удостоверен с товарителницата е достатъчен, за да се приеме, че превозвачът е изпълнил основното си задължение по договора за превоз. Отделно от това липсват отбелязани забележки в товарителниците за липса на стоки. По делото не е доказано стоки, които не са доставени в резултат на виновното поведение на превозвача. Съществено в случая е, че при получаване на стоката в местоназначението не са правени никакви възражения по количеството и вида. Показанията на свидетелката Качулска, че в последствие е установена липса на един трактор и е намалено възнаграждение не се подкрепят от нито едно от доказателствата по делото. Липсва сторена писмена рекламация съгласно чл.30 от Конвенцията за международен автомобилен превоз на стоки, приложима по настоящото дело на основание чл.1.1 от Конвенцията. За такава съдът не възприема представения по делото съставен едностранно от ответника договор-заявка от 17.06.2021г. Съставянето едностранно на договор, след като договора вече е изпълнен от едната страна по него, не може да дерогира вече сключен и изпълнен договор. Ответникът е следвало в случай, че твърди неизпълнение да уведоми писмено превозвача.

Предвид изложеното съдът намира, че възражение на ответника за неточно изпълнение на договора за превоз не е доказано и на ищцовото дружество се дължи пълното уговорено възнаграждение по договора-1500, 00 евро плюс 20 % ДДС.

Ищцовото дружество е фактурирало извършеният превоз с Фактура № 133/10.06.2021г. за сумата от 3520, 50 лева с ДДС. Няма спор, че ответникът е заплатил сумата от 1877, 59 лв., като не оспорва, че не е заплатил останалата част от дължимото възнаграждение.

В случая дължимите парични суми са уговорени в чуждестранна валута, видно от договор-заявка, поради което е приложимо тълкувателно решение № 4/2015 г. по т.д.№

4/2014 г. на ОСГТК на ВКС. Страните по договора могат свободно да определят предмета на облигационното отношение, доколкото то не противоречи на повелителните норми на закона и на добрите нрави / чл. 9 ЗЗД /. Според чл. 20а ЗЗД договорите имат силата на закон за тези, които са ги сключили. Те не могат да бъдат изменени без взаимно съгласие на страните ако няма основания за това, предвидени в закона. При допустимо уговаряне на парично задължение в чуждестранна валута няма законово основание за присъждане на нейната левова равностойност. Това следва и от принципа на точното изпълнение на облигационното задължение / чл. 63, ал. 1 ЗЗД /. Паричните суми, уговорени в чуждестранна валута, се дължат и съответно присъждат от съда в съответната валута. След като плащането трябва да се извърши в уговорената между страните по договора чуждестранна валута, то съдът не може да присъди левовата ѝ равностойност. Предвид изложеното съдът намира, че на ищцовото дружество остават дължими от ответното 840, 00 евро, колкото е и поискано с исковата молба.

Предвид изложеното съдът намира предявения иск за изцяло доказан и основателен и следва да бъде уважен. Сумата се дължи и ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба-13.09.2021 г. до окончателното изплащане.

С оглед изхода на делото, и на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, ответника следва да заплати на ищеца сторените по делото разноски. Видно от данните по делото ищецът е сторил разноски в общ размер от 445, 72 лв. , от които 65, 72 лв. заплатена държавна такса и сумата от 380, 00 лв. заплатено адвокатско възнаграждение, видно от представения договор за правна защита и съдействие.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА А. т.“ ЕООД, ЕИК , със седалище и адрес на управление: гр. Б., ул. "Д. Г." № , ет. , ап. офис , , представлявано от управителя П. М. Р. ДА ЗАПЛАТИ на „К.“ ЕООД, ЕИК , със седалище и адрес на управление: гр. П., ул. „А. Л.“ № , представлявано от управителя В. И. Ш., чрез адв. М.З., САК, е адрес: гр. С., ул. „Г. И.“ № сумата от 840, 00 евро /осемстотин и четиридесет евро/ с включен ДДС, представляваща неплатено възнаграждение за извършена транспортна услуга по Договор-заявка за транспорт № 2975-18617/04.06.2021г., ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на подаване на исковата молба в съда- 13.09.2021г. до окончателното изплащане на задължението.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК А. т.“ ЕООД, ЕИК , със седалище и адрес на управление: гр. Б., ул. "Д. Г." № , ет. , ап. офис , , представлявано от управителя П. М. Р. ДА ЗАПЛАТИ на „К.“ ЕООД, ЕИК , със седалище и адрес на управление: гр. П., ул. „А. Л.“ № , представлявано от управителя В. И. Ш., чрез адв. М.З., САК, е адрес: гр. С., ул. „Г. И.“ № сумата от 445, 72 лв. /четиристотин четиридесет и пет лева и седемдесет и две стотинки/, представляваща сторени разноски за дължима държавна такса и адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Благоевградския окръжен съд в двуседмичен срок, считано от датата на връчване на препис от него до страните.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____